

thi der siges jo ikke som ufravigelig Regel, at hvor der er flere Amtstuer i Amtsvaadskredsen, skulde disse i Tilfælde af Balance samles til een, men der siges, at det i hvert enkelt Tilfælde skal tages under Overveelse, hvorvidt man ved Balance kan samle de i et Amt værende Amtstuer til een. At der nu ikke fra Regeringens Side er nogen Uvillie herimod, turde have viist sig ved de Nedlæggelser, som allerede have fundet Sted, endogsaa af Domaneamtstuer, idet Amtstuerne i Odsherred, i Nykjøbing paa Fjelder og i Ringkjøbing ere nedlagte. Overalt, hvor der kun er Tale om en almindelig Amtstue, vil ganske sikkert det System kunne lade sig gennemføre, som er paatænkt i Loven af 1870, nemlig, at man i Befolkningens Interesse kan lade Amtsforvalterne møde paa forskellige Steder, en Byrde, man ganske sikkert har paalagt Amtsforvalterne, men som ikke synes at blive tilstrækkelig paaskjønnet af Befolkningen. Grunden, hvorfor man imidlertid ikke har ment at burde søge denne Regel anvendt her, er netop henlynt til de paagjældende Amtstuers ganske særlige Betskaffenhed. Være Medlemmer maa jo nemlig ikke glemme, at disse to Amtstuer, Frederiksborg og Kronborg Amtstuer, saa at sige ere de eneste Amtstuer i Landet, som i væsentlig Grad have Gudsforvalterforretninger, og dette gjælder navnlig om Kronborg Amtstue, hvor den største Del af Statens Arvefæstegods endnu findes. Dette er allerede i og for sig en Grund til at være noget forsigtig med at slaa disse to Amtstuer sammen, og der er endnu en Grund, som i dette Tilfælde yderligere maa opfordre til Forsigtighed, nemlig den, at den Amtstue, som skulde blive tilbage, nemlig Frederiksborg, i Forveien er en stor Gudsforvalteramtstue, som ikke alene opvindeligt bestyrer en Masse Arvefæstegods, men som to Gange i Løbet af de sidste 20 Aar har faaet overdraget andre Forretninger af samme Betskaffenhed, idet den nemlig 1856 fik Frederiksværks hele Godskaase og 1858 blev forenet med den nedlagte Amtstue i Hirschholm. Naar man nu oven i Kjøbet vilde lægge Kronborg Amtstue til, er det min Overbevisning, at det vilde blive en Amtstue af en saadan Betskaffenhed, at man ikke bør forlange, at nogen enkelt Mand skal kunne bære Ansvar for alle de Forretninger og Oppehøfler, hvormed der vilde blive Tale. Jeg holder mig overbevist om, at det vilde blive en Amtstue, som i det Mindste vilde kræve en halv Snæs Mennesker paa Kontoret, og det forekommer mig at være for Meget forlangt, at en enkelt Mand skal have ikke blot det umaadelige Betsvær, men ogsaa det umaadelige Ansvar, der er forbundet med saa mange Forretninger af denne Betskaffenhed. Der er nemlig ikke blot Tale om Penge, som skulle modtages, og hvortil der skal svares, men der er ogsaa Tale om Forholdet lige over for de enkelte Mænd, med hvilke man har at gjøre, og som er

kommer til at paahvile denne Mand. Lige over for det ærede Medlems Paastand om, at en Mand meget vel skulde kunne overkomme det dermed forbundne Ansvar, vil jeg bemærke, at Regnskabsvæsenet vil blive mere end dobbelt saa stort, som det er ved de almindelige Amtstuer. Ved disse er der nemlig kun 5 maanedlige Ekstrakter og Regnskaber at aflevere, men ved disse Amtstuer er der ikke mindre end 10, og med et saa uhyre Arbejde som det, hvormed her er Spørgsmaal, er det den eneste Maade, hvorpaa Chefen kan komme til at kontrollere sine underordnede Kontorbetjente. Der kan ikke fordres Sikkerhed, saaledes at vedkommende Regnskabsbetjent kan siges at være uden nogen som helst Interesse deri. Begge de Vedkommende have ogsaa erklæret, at det vilde være umuligt at fremsende Regnskaber og Ekstrakter i rette Tid, naar det skulde være forenet paa een Mand's Haand. Det er meget muligt, at de Skovkassererforretninger, som det ærede Medlem omtalte, kunne ordnes paa en anden Maade end den, hvorpaa de nu ere ordnede; men det ærede Medlem overser, at der er endnu en anden Side af Skovkassererforretningerne, som man maasse ikke saa overmaade let vilde kunne give i Entreprise; det er nemlig den Forpligtelse, der paahviler Skovkassereren til at møde ude omkring i Skovene for at foretage Deputater. Derfor tror jeg ikke, man ret vel vil kunne komme der til. Heller ikke tror jeg, det kan siges at være for Meget at beholde denne Mand, naar man erindrer, at han skal opkræve Penge, udskrive Regninger, indstaa for Pengene og tillige møde hver Ugedag i Skovene for at foretage Udbetaling til Arbejderne; men jeg indrømmer selvfølgelig, at, dersom der ikke var andre Grunde til at holde paa en fast Embedsmand i Svøm, vilde vel denne Side af Sagen kunne lade sig ordne paa anden Maade. Naar man imidlertid maa erkende, at der navnlig for Gudsforvalterforretningernes Vedkommende er Anledning til at beholde en saadan Mand, tror jeg ogsaa, der er Anledning til at lade Skovkassererforretningerne blive, hvor de ere, nemlig hos denne Mand. Det ærede Medlem nævnte, at der blev solgt store Masser Brænde i Frederiksborg. Ja, det er sikkert, men det ærede Medlem maa ikke glemme, at det ikke er meget længe siden, at en anden meget betydelig Udsøfjelsvei for Brænde blev nedlagt, og det ærede Medlem har ikke paa nogen Maade paavist, at det Brænde, der sælges i Frederiksborg, skulde komme fra de kronborgske Distrikter, der tænkes vedligeholdte ved Kronborg Amtstue. Dette gjælder i ethvert Tilfælde ikke om det Brænde, der af Egens Beboere kjøbes i Skovene, thi det kommer ikke til Frederiksborg. Jeg tør næsten antage, at det Meste af det Brænde, der sælges fra Frederiksborg Station, kommer fra de Distrikter, der ligge under Frederiksborg Amtstue og i alt Fald fra det af de kronborgske Distrikter, som det ved Forandringsen paatænkes at lægge derhen, fordi det vil være